

Alexandra den stora

Så du undrar vad **Alexandra Dahlström** haft för sig efter Fucking Åmål? Vi med. Så vi tog reda på det.

av Sandra Löv foto Andrea BjörSELL styling Anna Lönn Sundlin klänning från Randiga Rutan

- Jag måste få läsa artikeln innan den går i tryck! Och de får inte sätta vilken rubrik som helst! Får jag välja bilder också? **Alexandra Dahlström** är bestämd när det kommer till det här med att vara med i intervjuer. Just det där med att hon är bestämd och har åsikter om det mesta är det vanligaste man kan läsa i intervjuer med Alexandra. Så jag förstår henne om hon är petig med hur hon vill ha det, för hon måste vara en av Sveriges mest medievana 16-åringar och hon vet hur det känns att se sig själv på en löpsedel. När Alexandra var 14 år var med i filmen "Fucking Åmål" där hon spelade en av de två huvudrollerna - den tuffa Elin. En succéhistoria, över 850000 svenskar och ännu fler utomlands har sett filmen som är regisserad av **Lukas Moodysson**. Säkert ännu fler svenskar hörde dessutom talas om Guldbaggegalan då Alexandra blev stoppad vid mikrofonen av **Loa Falkmann** mitt under direktsändning. En arg Alexandra hann svara honom "Försminka mig inte!" innan kamerorna slocknade. Sedan drog en mediestorm i gång och Alexandra syntes överallt.

Det glömdes liksom bort att hon och **Rebecka Liljeberg** - som spelade Agnes, den andra huvud-rollen i Fucking Åmål - var två unga, begåvade tjejer som precis hade fått en delad Guldbagge som årets bästa skådespelerska. Alexandra säger att hon bara halkade in på skådespeleriet av en slump.

-Det kom en talagscout till vår skola, sedan blev jag uppringd och hade fått en roll i filmen "Sanning eller konsekvens". Efter det blev det "Fucking Åmål" och allt har rullat på. Det låter så enkelt för Alexandra! Men har man träffar henne i verkliga livet blir man inte

"Min mamma tyckte att jag börde mejla Emma Hamberg"

förvånad, för hon är speciell. Hon behöver inte förställa sig för att sticka ut och synas. Kanske är det för att hon är delvis rysk och ganska osvensk - eller så har det, karisman. Eller så är det både och. Första gången jag träffade henne blev jag

klyschigt nog förvånad över hur kort hon var, sedan pratade vi och blev som bästisar på en gång. Kanske mest för att Alexandra alltid ställer nyfika frågor om saker ingen annan frågar om. - Jag tror man blir mer normal om man bor med och har syskon i ungefär samma ålder som en själv. Jag har en halvsyster, **Jenny**, som är 28, men henne har jag aldrig bött med, berättar hon när jag undrar hur det kommer sig att jag så ofta ser henne umgås med vuxna, det gjorde aldrig jag när jag var 16.

- Jag umgås jättemycket med mina föräldrar, de är mina kompisar. Jag förstår hur vuxna fungerar och jag tycker att det är roligt att prata med dem som är äldre än jag. Det har slutat spela roll för mig vilken ålder mänsikor har.

"Jag hatar att det där med Guldbaggegalan ska vara en så stor del av allt"

Just nu ingår Alexandra i en teatergrupp som kallas Darling Desperados.

- Vi har börjat arbeta med i en pjäs som heter "Blod". Den är som en läskig action-film, men det handlar om att alla föds goda, berättar hon och fortsätter att beträtta om Darling Desperados.

- Innan vi gjorde demovisningarna läste vi böcker, sprang och brottades, för att det skulle hinna bli så bra som möjligt. Det finns få jobb som är slitiagre än det här, det krävs en oerhörd kondition, också i hjärnan. Vi spelade "Blod" fem gånger för kompisar, släkt och mina skolbibliotekarier i ett stort cirkustält som stod på Gärdet i Stockholm. Jag spelade terrorist. Det var kallt i tältet, så vi var så oroliga för att publiken skulle frysa, men de gillade alltihopa!

Du har tackat nej till att vara med i Vecko-Revyn förut. Varför då?

- Det är intressant med frågan om varför man över huvud taget tackar ja till intervjuer. Varför ska andra egentligen tycka att det är intressant att läsa om mig? Det är så hemskt med kända människor som bara är med i tidningar för att fortsätta vara kända. Man kan ju ha något att säga också och vara en förebild, men det är ju jättesvårt!

Hur känns det nu då?

- Det känns bra. Mamma blev så förtjust över att Froken Sverige togs bort att hon sa att jag borde mejla **Emma Hamberg**.

Blir dina kompisar avundsjuka på dig?

- Nej! Det blir de inte! Jag har inte såna kompisar! Mina kompisar är inga töntar, de är häftiga.

Men då, nä värsta kalabaliken Fucking Åmål och Guldbaggar...

-När jag var så där dödsikad?

Ja, hur stod det till med avundsjukan då?

-Nej, det var inte så farligt... eller... jo, töntarna som gör andra illa var jobbiga. Men inte de häftiga (skratt). Nu låter det som om jag tycker att det bara finns två sorters människor, töntar och häftiga (skratt)! Och jag är med de häftiga!

Hur hanterade du töntarna?

- Alltså, jag fattade inte att folk brydde sig. Jag blev bombad med rysk kultur av min mamma när jag var liten, och då fattar man inte när man ska vara tyst och när man inte ska skryta. Jag är väldigt skrytig! Ibland står jag på skolgården och berättar "och så var jag på den festen och sen sa den personen". Men så där håller jag mest på om det är en rolig historia folk vill lyssna på.

Om jag stod och skröt skulle nog folk uppfatta mig som rätt egotrippad, men du var ju döds-känd! Då är man inte ego längre, då är man divig.

- Jag har hört ganska många gånger att jag är diva. Men vadå! Det är ju ett fint ord! Det betyder "mirakel" på ryska, och på i ställ latin betyder det "gudinna". Så okej!

Om man kallar dig förebild i stället då?

- Den frågan har jag gått jättemånga gånger, om jag inte känner ansvar när unga ser upp till mig. Och ibland har jag svarat "ja, verklingen och den rollen försöker jag förvalta", andra gånger har jag svarat "jag skiter i det, varför måste jag ta det ansvaret?". Åh! Det där kan man skilja på oftast, det man presenterar kan vara fulländat bra saker, men som person kan man ändå vara både bra och dålig.

Kan folk skilja Alexandra från rollkaraktären Elin då?

- Mmm. Karaktärerna i "Fucking Åmål" låg nära oss själva. Men

Alexandra Dahlström

Ålder: 16 år

Bor: I Stockholm med omnejd. **Önskar bo:** "Fick jag flytta i morgon skulle jag flytta till Moskva... eller Paris... eller Italien."

Familj: Kärnfamilj med blandade nationaliteter.

Aktuell: I "Phobie" av Alante Alefandri och "Blod" av Sergi Belbel med teatergruppen Darling Desperados. När de långa förhandlingarna med sura Stockholmsbyråkrater är klara kan man se dem på Södra Teatern, Kägelbanan i vår.

även om Elin eller Hag är förebilder, så tycker jag inte att man ska lita på en förebild helt och blint. Jag tror inte folk tar mig för Elin! Jag har mycket mer allvarliga kläder! Och jag säger allvarligare saker!

Hur känns det att ha blivit en lesbisk ikon?

- Det känns bra! Det är tufft! Jag skrev autografer på en tjejs mage på gaybaren TipTop en gång! Och när jag var på filmfestival i Madrid i höstas kom det fram en spansk, lesbisk tjej till mig och hon berättade att hon skulle åka till Stockholm och efteråt ville hon åka till Åmål! Är inte det fantastisk?

Tycker du det är tråkigt att vara lagom?

- Jag tycker att lagom är ett väldigt bra begrepp, för extremiteter är farliga. Fast lagom kan vara detsamma som att vara rädd, och det blir tråkigt när man inte törs.

Vad är det modigaste du har gjort i ditt liv? Jag tycker att det du gjorde på Guldbaggegalan var modigt.

- Jag har inte gjort det modigaste ännu, så småningom kommer jag göra det! Det är modigt att försvara eller rädda någon människa. Och jag hatar att det där med Guldbaggegalan ska vara vra en så stor del av allt! Lukas fru Coca har en teori om varför det blev så stort. Det var i TV och för mig var det en liten grej, men det blev groteskt uppförstorat när det var i TV. För TV verkar vara en så stor del i alla människors liv.

Jag har en egen teori. Det du hörde var ju riktig star quality! Vi har ju inte haft något liknande stort i TV sedan Per Oscarsson strippade i "Hylands hörna" och Carola sjöng i melodifestivalen första gången.

- Vi som gjorde "Fucking Åmål" har pratat om det där, att vi hade lite

"Jag titulerar mig inte skådespelerska. Om man bortser från mina svagheter för bra manus så är jag faktiskt studerande."

rockstjärnekomplex när vi gjorde filmen. Jag gick omkring under inspelningen med ett par stora solglasögon och låtsades att vi spelade in videon till **Beastie Boys** "Sabotage". Det var mer som en lek än jobb ibland. När vi var på premiären av filmen i Trollhättan skämtade vi om att göra något frustrerat som att bädda ner hotellteven i hotellsängen. En del som såg filmen sa att det gav samma upplevelse som en rockkonsert.

Och sedan fortsatte ni hela rockprylen på Guldbaggegalan?

- Ja, om Carola och Per Oscarsson är Rock! Hela inspelningen gick ju i den andan. Det ändrades inte för att det fanns fler kameror och kändisar runt omkring.

Vad har du gjort efter "Fucking Åmål"?

- Jag har gjort precis så som man inte får göra! Jag har sagt nej till huvudroller i stora svenska långfilmer för det var inte intressanta. Det finns så mycket andra grejer som är roligare att göra. Jag är inte villigt att dö för att bli skådespelerska, jag vill läsa böcker. Sedan blir jag biolog och sitter med i ett etiskt råd för genmanipulation! Jag titulerar mig inte skådespelerska. Skådespeleri är dess värre för roligt för att helt uteslutas. Om man bortser från mina svagheter för bra manus är jag faktiskt studerande.

Du var ung och tjej och spelade teater på Dramaten, hur var det?

- Jag vet inte vad andra tyckte, men jag struntade i att jag var tjej och ung. Dramatan är jag jättestolt över. Men första gången jag var där var jag dödsradd. Om man är 15 och aldrig spelat scentater tidigare och folk har en mediabild av en som "provokativ" är Dramaten det minst logiska stället att vara på. De andra skådespelarna i "Kranes..." är yrkesrävar men de visade sig vara väldigt snälla. Jag och **Micke** som spelade Borghilds bror Jörgen blev bjudna på middager i en loge där resten av ensemblen brukade berätta helt otroliga historier.

Du gjorde din stora teaterdebut på Dramaten?

- Mmm. Det är en lustig förändring att få från Dramaten till en fri teatergrupp som Darling Desperados, de är smala och underground.

Har du något råd till andra unga tjejer som vill spela teater?

- Jag tycker att man ska plugga i stället (skratt)! Eller, om man brineer för något så klarar man väl det. Man blir stark av att läsa böcker, därför är det bra att plugga.

Du läser humanistisk linje. Jag vet att du tycker om språk, varför då?

- Jag vill kunna många språk, för då kan man prata med många människor. Man förstår hur världen fungerar och det är roligare att resa. Därför läser jag ryska, svenska, engelska, franska, spanska och latin. Om man vet att ett ord har fler än en betydelse s`förstår man allt bättre.

Har du något spännande project på gång nu?

- Förutom Darling Desperados i vår spelar jag i en kortfilm på franska i Paris. Den handlar om en grupp ungdomar som på fritiden ägnar sig åt avancerad matlagning. En kväll ska de tillaga en karp, och medan de gör i ordning ingredienserna simmar den i badkaret. När de sedan tar upp den rymmer den! Det blir elavbrott och min karaktär Beatrice kommer på att hon kan utnyttja situationen till att förklara något för de andra...

Det låter väldigt surrealistiskt och underground! Det är en sån

film som man kommer att kunna köpa på en kass videokopia över nätet mär du blivit stor Hollywoodstjärna.

- Ja, ibland tror jag att jag är **Anita Eckberg**.

Men du, Alexandra, nu har vi pratat en lång stund utan att ta upp mina favoritämnen. Kärlek, relationer, sex, killar...

- Jag är typ kär i sju samtidigt! Jag blir kär i nån jag bara pratat med i två minuter på telefonen eller sett på tunnelbanan. Mina kärlekar tar slut ganska snabbt, för jag blir kär i så många nya att det inte får plats.

Har du ingen kille då? Säg nu!

- Men! Vad är det för intressant ätt läsa i en tidning? Aha! Är det för att det här är Vecko-Revyn och är för tjejer? Aha! Ja, men det kommer jag inte att berätta.

Varför då?

- Nej! Man måsta ju vara lite hemlig också. Det är häftigt.

Filmografi

- Rödluvan i informationsfilm
- på ZTV av **Jocke Åhlund**,
- "Sanning eller konsekvens",
- "Kranes Konditori" på
- Dramaten, musikvideo till
- gruppen **Babalou Smith**,
- "Fucking Ämål", "Tomten är
- far till alla barnen".

- Vecko Revyn 2001